

Leder

Kjære medlemmer!

Sommerens samling i Plura var den andre på rad med dykkerne i NGDF. Dykkerne er våre likesinnede i nærheten til det un-derjordiske, men de slipper unna tyngdekraften og de belastninger på albuer og knær som den kan føre med seg. Noen vil kommentere at de til gjengjeld pådrar seg noen andre kostnader og begrensninger, og den slags vennlige debatter er med å skape en helt spesiell stemning rundt bålet på kvelden.

Utover dette hadde vi et høydepunkt da vi fikk besøk av 330 skvadron og SeaKing helikopteret - både for å ta del i NGRT's lille sommerøvelse, og for å ta en prat med dykkerne og bli bedre kjent med området rundt Plura. I Norge kaller vi det «Red-ningsfamilien», og det føles virkelig som å være del av en god familie. På sitt beste går det ut på at alle vet hva de er gode til, og leter etter de riktige overgangene der forskjellige organisasjoner møtes. Et godt eksempel på dette: Vi diskuterte ikke hvor enkelt eller vanskelig det er å få NGRT inn i 330's kvalitetssystem så de kan heise vår bære, og i stedet fant ut hvilken av deres bærer vår passer oppi. Blir det alvor, vet vi hvordan vi skal ordne det på sekunder... og det å møtes personlig kan ikke erstattes av dokumenter. De fløy fra Plura med mye mer kunnskap om hva som skjer der, både i tørre og vannfylte grotter.

Neste sommer er det 40 år siden NGF ble stiftet, og det skal vi feire sammen med gode venner. Norgessamlingen 2020 blir i Bonnådalen med årsmøte fredag kveld 31.07., og samling videre ut påfølgende uke. Vi bor på skolen, og våre venner fra Sverige Speleologiförbundet er invitert. Sett av plass i timeplanen allerede nå, og deltaljer kommer på speleo.no og speleo.se etter hvert. I Bonnå er det mange grotter, både store og små, nye og gamle, flate og bratte. Med andre ord, en samling som skulle ha noe for enhver smak og ferdighet. Forslag til hvordan en jubileumsgrottekake ser ut, mottas hele døgnet.

Heller ikke grottene slipper unna klimaforandringene. I Canada er Castleguard Cave, landets lengste, i ferd med å bli utilgjengelig på grunn av flomfare året rundt. Her hjemme har vi sett kollapsen av isbreen i Svarthammarhola, der hvelvingen er borte og mengden is er merkbart redusert. Riktignok betyr mer vann at grottene vokser fortere, men akkurat denne fordelen kunne vi vært foruten. Med den tidsskalaen som grottene representerer har vi en mulighet for å bidra med å fortelle om de forandringene vi møter som grottere. Har du gamle bilder og en mulighet for å sammenligne med nåtiden, er det verdifullt materiale.

Jeg gleder meg til å ta fatt på et nytt kalenderår, og se nye opplevelser i møte.

Marek Vokáč

Leder, NGF